

[Elisabeth Bruun Olesen]

udsat for asbest. Finske undersøgelser har mangefold påvist, at man ved udskiftning af hjul i mange tilfælde kommer langt op over de gældende hygiejniske grænseværdier.

Jeg skal også påpege – og det synes jeg er vigtigt, når man snakker så meget om, at man ikke må få kræft, når man går på arbejde – at den gældende asbestbekendtgørelse aldrig er blevet overholdt på autoværkstederne, lige netop fordi der siden 1982 har siddet et udvalg, som skulle kigge på sagerne, men som så har forhalet det hele.

Hele asbesthistorien bliver endnu mere grotesk, når man kan producere både eternitplader og bremsebelægninger uden asbest. Jeg vil slutte med at sige, at Eternitfabrikens direktør i Aalborg Stiftstidende selv har sagt, at med udgangen af 1985 kan Eternitfabrikken producere 50 pct. af sine bølgeplader samt alle plane plader uden asbest, og hvis han skulle gøre det hurtigere, så kunne han nok.

#### Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ja, jeg vil da gerne starte med at sige tak til fru Elisabeth Bruun Olesen, som takkede mig, fordi jeg havde været positiv over for VS' forslag. Det har jeg faktisk også været, for jeg finder, at denne sag, som VS har rejst, er en sag af meget stor betydning. Asbest er, som vi alle ved, et usandsynlig farligt stof, og derfor gælder det for os om at få truffet de nødvendige forholdsregler, så vi så hurtigt som muligt når frem til, at vi herhjemme bliver helt asbestfri. Det er netop det, de initiativer, jeg har iværksat, går ud på: at man prøver på at fremskynde processen både på Eternitfabrikken og på Roulund, således at vi kan se frem til inden for en tidsbegrænset periode ikke længere at have asbest, hverken i eternitplader eller i bremsebelægninger.

Så synes jeg ikke, at fru Elisabeth Bruun Olesen skal bruge det som noget negativt, at direktøren for Eternitfabrikken siger, at nu kan man fremstille så og så mange procent af pladerne asbestfri, for det er netop udtryk for noget positivt, at man har investeret midler i at kunne lave tingene asbestfri, og at man fortsætter denne udvikling. Vi ser så frem til, at det går så hurtigt som overhovedet muligt.

Sådan set synes jeg, fru Elisabeth Bruun Olesen var ret tilfreds med den måde, jeg

havde svaret hende på, men alligevel var der dette synspunkt: kunne vi nu alligevel ikke med det, vi andre kalder for et snuptag, klare det her? Og så siger fru Elisabeth Bruun Olesen, at det ikke er et snuptag, for det er jo først fra 1. januar 1986. Men der er ikke ret lang tid til 1. januar 1986, og jeg tror, at hvis man skal være realistisk, må man erkende, at når man ser på det arbejdsmiljømæssige, så ville det være teknisk umuligt at nå frem til, at man fra 1. januar 1986 ikke længere anvendte asbest, men man skal selvfølgelig arbejde på så hurtigt som muligt at gøre Danmark asbestfrit.

Hr. Tommy Dinesen følte, at de ordførere, der havde talt før ham, kun var ude på – som han sagde – at nedvurdere de danske arbejdere. Han sagde: de borgerlige ordførere, og jeg var lige ved at tro, at han også opfattede hr. Taanquist som borgerlig, fordi heller ikke han støttede VS' forslag, men jeg mener bestemt ikke, at nogen af ordførerne eller jeg var nedvurderende over for arbejderne; tværtimod er regeringens miljøpolitik med en stramning af tidsplanen for afviklingen af anvendelsen af asbest et udtryk for, at vi prioriterer arbejdet med at få et asbestfrit Danmark meget højt i regeringen.

Så spurgte hr. Tommy Dinesen også, hvem det er, som ikke overholder reglerne. Ja, det er jo nok, når vi skal være ærlige, både arbejdstagere og arbejdsgivere, men det er klart, at det er arbejdsgiveren, der har ansvaret for, at reglerne bliver overholdt i praksis.

Så har der været nogen diskussion om biltyper og bilmærker. Den skal jeg ikke gå ind i. Jeg var ikke helt enig i den liste, som fru Elisabeth Bruun Olesen kom med, men dette drejer sig vel også mere om nogle principper end om, hvilken årgang eller hvilken bilmodel der har asbestfri bremser eller ikke har det.

Jeg vil godt hæfte mig lidt ved nogle af de bemærkninger, hr. Taanquist kom med. Hr. Taanquist var, sådan opfattede jeg det, også meget bekymret over, at vi har asbest, og ønskede også en afvikling af den. Han pegede på, at i henhold til arbejdsmiljøloven har arbejdsmarkedets parter indflydelse på, hvordan regelsættet er, og det har de jo også gennem arbejdsmiljørådet. Det er klart, at der sker ikke noget på arbejdsmiljøområdet, uden at arbejdsmiljørådet har haft mulighed for at udtale sig, og hr. Taanquist pegede på